

Ukrainian Orthodox Church of Canada Українська Православна Церква в Канаді L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

**Сімнадцята Неділя По
П'ятидесятниці:
Ідолоборство – розбиймо
свої ідоли!**

**Seventeenth Sunday after
Pentecost: Idoloclasm –
Smash Your Idols!**

Fr. Ihor Kutash - о. Ігор Куташ
kutash@unicorne.org

«[Я]ка згода поміж Божим храмом та ідолами? Бо ви храм Бога Живого». Таке питання поставлене – і в самому ж питанні маємо й відповідь – у Другому Посланні Св. Ап. Павла до Коринтян (6:16-7:1), яке сьогодні читаємо в Апостолі. Бог та ідоли: ось дві взаємовиключні протилежності, подібні до світла й темряви. Одна другу вилучає. Св. Іван Золотоустий пише про це ось як: «Чи ти носиш Бога в собі, і далі таки біжиш до них (цебто до ідолів – іюк)? Бога, Який з ними нічого спільного не має?»

Ці слова мали нас застановити. Як Християни, охрещені та миропомазані, ми ж і носимо в собі Бога. Не відсутній Він і в нехристияни, як каже нам наша Віра, бо ж кожна людина народжується з образом Божим начертаним у собі, і кожен прагне бути в тісному єднанні з Ним. Це ж гріхопадіння нанесло замішання й відчуження людині, і відволікає нас від справжнього пізнання самих себе (до чого закликав і Сократ і наш великий Григорій Сковорода), а з цим і від послідовного просування до остаточного задоволення своїх справжніх потреб. Замість цього ми

“What agreement has the temple of God with idols? For you are the temple of the living God”. Such is the question posed – and the very question answers itself in St. Paul’s Second Letter to the Corinthians (6:16-7:1) which we read in today’s Epistle. God and idols – these are two mutually exclusive opposites, like light and darkness. The one rules the other out. St. John Chrysostom puts it thus: “Do you bear God within you and run to them, God, Who has nothing in common with them?”

These words must give us pause. As Christians, baptized and chrismated, we have God dwelling within us. Non-Christians, as well, our Faith tells us, are not without God, since every human is born with the image of God imprinted upon them, and each longs to be in communion with Him. It is because sin has brought confusion and alienation that we are diverted from knowing our true selves (Socrates and our own great Hryhoriy Skovoroda urge us to pursue this most important vocation), and so from moving consistently towards the ultimate satisfaction of our true needs. Instead we go after idols. We go after that which is

женемось за ідолами! Ми прямуємо до того, що не є Богом – і від цього ж стараємось здобути те, чого тільки один Бог може дати: спокій, знання, справжню силу, розраду, справжню насолоду. Облудне задоволення, яке дають ідоли - зовсім хвилеве. Наше прагнення ним зовсім не заспокоюється.

А хтось запитає: «А що ж таке ідоли? Чи вони просто божки вироблені з дерева, каменя чи металу? Чи може вони злобні єства, які вимагають людських жертвоприношень?» Таким противним та мерзенним гидотам, на жаль, люди таки справді, бувало, поклонялися віками. Та сьогодні в нас ідоли більше замасковані – та й привабливіші. Вони: гроші, влада, статева насолода – це ж лише декілька з найпопулярніших. Або й фальшива уява про те, ким ми є. Насправді будь що може стати ідолом – в тому числі й любов до батьківщини та до свого народу. Ідоли найнебезпечніші – не ті, які страшні та настирливі, а ті, які на вигляд приємні і якби то пропонують нам те, чого ми бажаємо мати. В тому числі й те, чого пропонує нам релігія. Ідол – це кожна справа, яка в нас забирає місце Бога. Недавня історія нашої планети вже дала нам трагічні приклади того, що буває, коли це релігія забирає місце Бога, Який нас створив, Який Себе нам об'являє та Якому покликани ми служити.

Але як же тоді оминати служіння ідолам, коли вони навіть можуть приховуватися під видом благородної релігії (а відсутність такої *також* дала нам жахливі приклади гноблення та руїни)? А ось як: треба ставити Бога та волю Його на першому місці в нашому житті і свідомо намагатися служити Йому кожного дня. Для цього треба смирення, уважності та неустанного пошуку чистоти зору. Цього в нас не буде без молитви та посту, без стриманості та дисципліни. Не прийде воно нам саме собою, без участі інших людей. Нам конче треба народу Божого – нам потрібна Церква. Нам потрібно молитов, порад і пересторог, прощення, прикладів,

not God in a vain attempt to gain from it that which only God can give: peace, knowledge, true power, comfort, true pleasure. The counterfeit satisfaction obtained from idols is most fleeting – our yearning remains unsatisfied.

Someone may ask: “But what do you mean by idols? Gods made out of wood, stone or metal? Evil things which demand human sacrifices?” Alas, such loathsome and abominable things have indeed been worshipped by humans for ages. Today, however, there are more subtle idols: money, power, sexual gratification, to name a few of the more popular ones. Or a false image of who we are. In fact, anything can become an idol – yes, even good things, such as love of one’s country and people. The most dangerous idols are not the ones that are frightening and aggressive – but rather those which are pleasant and seem to offer the things that we want to have. Even the things offered by religion. An idol is anything that takes the place of God. Recent world history has provided tragic examples of what happens when it is religion that takes the place of the God Who made us, Who has revealed Himself to us, and Whom we are called to serve.

How does one, then, avoid serving idols, when they can even present themselves in the form of a noble religion (the absence of which has *also* given us horrible examples of oppression and destruction). It is by placing God and His will first in our lives, and consciously seeking to serve Him each and every day. This requires humility, attentiveness and the persistent quest for clarity of vision. It is not done without prayer and fasting, without abstinence and discipline. It will not come of itself, without the participation of others. We need the people of God – we need the Church. We need the prayers, the counsel and admonishments, the forgiveness, the examples, the experience of our brothers and sisters. We, too, have valuable things to give others. We help each other to smash idols

досвіду наших братів і сестер. Ми також маємо вартісні справи, яких могли б дати іншим. Ми допомагаємо одні одним ламати ідоли і йти за Богом. Ось Ікона, яка показує знищення ідолів Молитвою Св. Ніни Грузинської (описане тут [англійською мовою](#)).

Перемога над ідолами здобувається поступово – це ж процес. Це щось таке, над чим треба працювати, завжди тримаючи перед собою велич нагороди. Св. Івана Золотоустий каже нам, що вона подвійна: «Разом і визволення від лукавого і єднання з Богом». Чи ж можемо ми собі уявити, що за радість і свободу матимемо ми тоді, коли ми будемо назавжди вільними від зла – коли злобність та спокуси будуть назавжди позбавлені будь якої сили над нами, щоб страшити нас, щоб нас спонукувати чинити та говорити те, чого ми справді не бажаємо чинити чи говорити? Чи можемо ми собі уявити ту радість та диво перебування невідмінно назавжди в єдності з Богом, нашим Творцем, Самим Джерелом всього життя та творчості – і цим же рівно ж зо всіма істотами та всім творінням?

Що за чудові нагороди! Маючи їх на увазі, ступаймо вперед, як добрі вояки Господні, ламаючи ідолів, які стримують нас, і ніколи не зупиняючись, доки й осягнемо того, для чого змагаємось, до того, для чого ми створені, до того, чим ми справді є – Божі улюблені діти. Амінь.

and follow God. Here is an Icon which depicts the [destruction of idols](#) through the prayers of St. Nina of Georgia.

The victory over idols in our own lives is something which is achieved gradually – in process. It is something to be worked at, keeping in mind the greatness of the prize. St. John Chrysostom tells us that this prize is twofold: “Both to be delivered from what is evil, and to be made one with God”. Can we imagine the joy and freedom that will be ours when we are forever free of evil – when malice and temptation no longer have any power at all over us, to make us afraid, to make us do and say the things that we do not really wish to do and say? Can we imagine the joy and wonder of being forever one with God, our Creator, the very Source of all life and creativity – and so with all persons and all creations?

Wonderful prizes indeed! Keeping them in mind, let us go forward like good soldiers of the Lord, destroying the idols that hold us back, fighting on and never giving up until we attain that for which we strive, that for which we are created, that which we truly are: God’s beloved children. Amen.